

НЕБЕСНА КНИЖКА

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№07 (27)
01.07.2015 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

**а/с 5657,
м. Вінниця,
21011, Україна**

Тема «кінця світу» стара, як сам світ. Думаю, що не вистачило б усіх сторінок цієї газети, аби перелічити дати та сценарії так званого «кінця світу», які оголошувалися різними людьми та організаціями. Під терміном «кінець світу», як правило, мають на увазі катастрофічну руйнацію планети Земля та, відповідно, повну загибель людей, що живуть на ній. Останнім часом кінематографістами було створено багато стрічок із екранізацією різних версій зникнення життя на землі. Виникає відповідне запитання: звідки береться ця інформація та на підставі чого робляться такі передбачення? Звичайно, є багато негативних та небезпечних чинників, що існують на даний час на Землі та можуть стати однією із причин глобальної катастрофи. Це і екологічні проблеми, і стихійні лиха, і невиліковні хвороби. Також усім відомо про небезпечний арсенал атомної зброї, накопиченої на Землі, якої за даними науковців більш ніж достатньо, щоб повністю знищити життя на планеті. Проте, хто із впевненістю може сказати, що усе це точно відбудеться?

Відповіді на такі запитання доступні для всіх людей. Їх можна знайти у Біблії. Доречно зазначити, що такого виразу, як «кінець світу», немає в жодній із книг Святого Письма. Тут записана уся історія взаємовідносин людства із Богом – Творцем: від створення Землі та першої людини до опису грандіозної перемоги Бога над дияволом та повного знищення зла у Всесвіті. Як у книгах Старого Заповіту, так і в книгах Нового Заповіту записано багато пророцтв щодо подальшої долі усього людства. Я не маю наміру вдаватися до різних богословських теорій та перелічувати їх розуміння викладених у Біблії подій, які матимуть місце на Землі. Хочу лише привести нашим читачам деякі місця Біблії, які дають відповіді на питання, що ж буде далі відбуватися на нашій землі і чи справді мають рацію люди, які говорять про «кінець світу».

Про існування зла на землі відомо усім, це – беззаперечний факт. Ненависть людей один до одного, обман, насилля, вбивства, війни... Цей список людських гріхів можна продовжувати і продовжувати. Виникає слушне запитання: невже так і буде завжди, невже ніколи не настане час миру і злагоди між людьми на землі? Біблія свідчить, що зло буде знищене назавжди. Вона описує, як ще до того моменту, коли перші люди згрішили та відвернулися від Творця, Бог уже мав план для визволення людства від влади диявола та смерті. Від початку свого створення людина мала жити вічно у присутності Бога, однак смерть і страждання прийшли у життя

людей через гріх непослуху Богу. *«Бо запла-
та за гріх – смерть, а дар Божий – вічне
життя в Христі Ісусі, Господі нашім!»*
(Рим.6:23).

Для відкуплення людей від гріхів і заги-
белі Бог вирішив віддати Свого Єдинородно-
го Сина Ісуса Христа: *«Як настало ж випов-
нення часу, Бог послав Свого Сина, що ро-
дився від жони, та став під законом...»*

із ним у завіт, через який Бог пообіцяв Авра-
аму благословити назавжди його нащадків та
віддати задля них Свого Сина Ісуса Христа.
Це благословення поширилося також і на лю-
дей із всіх народів світу, які увірували в Гос-
пода Ісуса. Однак Ізраїль відмовився від сво-
го Месії, не прийняв Його: *«Вони ж закрича-
ли: «Візьми, візьми та розіпни Його!» Каже
до них Пілат: «Царя вашого розіпну?» А пер-*

сатани проти самого Бога та усього людства
як творіння Божого. Подібно як в Едемсько-
му саду сатана неправдою звабив перших
людей, створених Богом за Своїм образом та
подобою, так наприкінці часу сатана вдасть-
ся до масового обману та спокуси в найгло-
бальніших масштабах – всіх людей, що жи-
тимуть на землі.

Найбільш детальний опис подій, які відбу-
ватимуться, записаний в останній книзі Ново-
го Заповіту – Об'явленні, яку ще називають
Апокаліпсисом. Пророцтва, записані в цій
книзі, були отримані особисто апостолом Іва-
ном через Ісуса Христа під час його перебу-
вання у зісланні на о. Патмос (приблизно 90-
96 рр. н.е.). Пророча звістка цієї книги пере-
дається через апокаліптичні образи і сим-
волізм, які зображують завершення усієї
Біблійної історії спасіння. Вона більш деталь-
но розкриває події, про які говорив Своїм уч-
ням Христос, відповідаючи на їх запитання
про Царство Боже: *«Коли ж Він сидів на
Оливній горі, підійшли Його учні до Нього
самотньо й спитали: Скажи нам, коли ста-
неться це? І яка буде ознака приходу Твого
й кінця віку?»* (Мф.24:3) Учні мали на увазі
Другий Прихід Ісуса Христа на землю для
того, щоб звершити праведний Божий суд над
усіма послідовниками зла та встановити вла-
ду Божу на землі. Цю подію також називали
Днем Господнім, коли Бог безпосередньо втру-
титься у хід історії і коли скінчиться «нинішній
вік» із його невинним злом та настане «вік
майбутній». Ось основні ознаки та події, які
будуть передувати цьому та які ще назива-
ють ознаками останнього часу.

Зло буде збільшуватися на землі, буде зро-
стати кількість злочинів та занедбання Божого
Закону: *«Знай же ти це, що останніми
днями настануть тяжкі часи. Будуть бо
люди тоді самолюбні, грошоловні, заро-
зумілі, горді, богозневажники, батькам не-
слухняні, невдячні, непобожні, нелюбовні, за-
пеклі, осудливі, нестримливі, жорстокі, не-
нависники добра, зрадники, нахабні, бун-
дючні, що більше люблять розкоші, аніж
люблять Бога...»* (2 Тим.3:1-4).

Буде зростати кількість воєн, стихійних лих:
*«Ви ж про війни почувте, і про воєнні чутки,
глядіть, не лякайтесь, бо статись нале-
жить тому. Але це не кінець ще. Бо powsta-
не народ на народ, і царство на царство, і
голод, мор та землетруси настануть місця-
ми.»* (Мт. 24:6-7).

Євангелія буде проповідуватися по всьому
світу: *«І проповідана буде ця Євангелія Цар-
ства по цілому світові, на свідоцтво наро-
дам усім. І тоді прийде кінець!»* (Мт.24:14).

Закінчення на стор.2

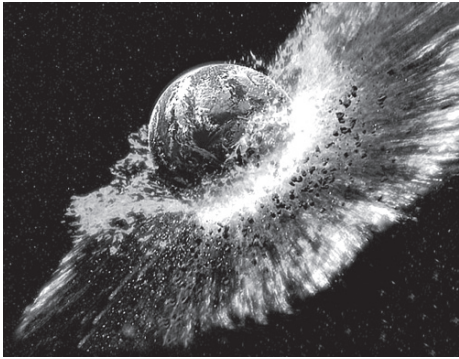
ЧИ БУДЕ "КІНЕЦЬ СВІТУ"?

(Гал.4:4). Майже дві тисячі років назад Він
був розіп'ятий на Голгофському хресті,
віддавши Своє життя за гріхи людей, та за-
хистивши нас від справедливого Божого гніву
за наші злочини. На третій день Ісус воскрес
із мертвих, тому що смерть не мала влади
над ним, адже Він не вчинив жодного гріха.
А через сорок днів після воскресіння – воз-
нісся на небо до Отця у славі. Ісус Христос
прийшов на землю у людському тілі через
єврейський народ, який був вибраний Богом
для реалізації плану Божого спасіння на
землі. Чому саме через єврейський? Прао-
тець цього народу на ім'я Авраам відгукнув-
ся на Божий заклик, повірив Богу та вступив

восвященики відповіли: *«Не маємо царя,
тільки кесаря!»* (Ів. 19:15)

З того часу настав період Церкви Христо-
вої на землі. Але план Творця по відновлен-
ню Божої влади на землі має завершитися
саме через Ізраїль. Взавши початок із Єруса-
лиму ось уже майже дві тисячі років пропов-
ідується Євангелія у всьому світі. Ця добра
звістка торкнулася сердець багатьох
мільйонів людей із усіх народів, які стали
християнами та представниками Царства Бо-
жого на землі. Однак сатана все ще продов-
жує діяти на землі, поширюючи зло у серцях
людей, які не пізнали Бога. Наприкінці часу
на землі розгорнеться найжорстокіша битва

Закінчення. Початок на стор. 1

Христос прийде, щоб підхопити на хмари вірних Йому християн, які житимуть на той час на землі, а ті, які померли в Господі, воскреснуть і будуть також підхоплені Христом. Вони будуть звільнені від майбутнього Божого гніву, що буде вилитися на землю за злочини людей та їх відвернення від Бога. «Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й zostалися, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. Отож, по-

ЧИ БУДЕ "КІНЕЦЬ СВІТУ"?

тішайте один одного цими словами!» (1 Сол. 4:16-17). Про час, коли це станеться, не знає навіть Христос, а лише Отець небесний. (Мт.24:36).

На землі з'явиться антихрист – беззаконний чоловік, що матиме владу від самого диявола і буде правити на всій землі протягом семи років. Спочатку йому вдасться зупинити ізраїльсько-палестинський військовий конфлікт та укласти договір із Ізраїлем, через що євреї будуть думати, що це і є обіцяний Богом Месія. Однак через три з половиною роки він посяде сам у Єрусалимському храмі, що на той час буде відбудований, і вимагатиме поклоніння йому, як Богові. Тоді Ізраїль зрозуміє, що був обманутий, і навернеться до свого справжнього Месії – Ісуса Христа. На землі настане час великої скорботи і переслідувань, яких ще ніколи не було. «Бо скорбота велика настане тоді, якої не було з первопочину світу аж досі й не буде. І коли б не вкоротились ті дні, не спаслася б

ніяка людина; але через вибраних дні ті вкоротяться.» (Мт.24:21-22). Чаші Божого гніву будуть вилитися на землю та на царство антихриста за їх поклоніння дияволу. Також будуть великі знамена у природі на землі та на небі: «І будуть ознаки на сонці, і місяці, і зорях, і тривога людей на землі, і збентеження від шуму моря та хвиль, коли люди будуть мервти від страху й чекання того, що йде на весь світ, бо сили небесні порушаться. І побачать тоді Сина Людського, що йтиме на хмарах із силою й великою славою!» (Лк.21:25-27). Тоді Сам Син Божий Ісус Христос зійде з неба разом із святими на Оливну гору в Ізраїлі, звершить справедливий Божий суд над антихристом та його царством. Всяка людська влада на землі скінчиться, на землі почнеться період Тисячолітнього царства, коли Господь із Своєю Церквою буде правити на землі. Сатана буде зв'язаний у цей період і всяке зло припиниться на землі.

Після цього періоду диявол буде відпущений на короткий час та вийде по всій землі знову зваблювати народи на війну проти Бога. «І зійшов вогонь від Бога з неба – і пожег їх. А диявола, що зводив їх, кинуто в озеро вогняне і сірчане...» (Об.20:9-10). Оскільки через гріхопадіння людини земля була проклята Богом, то Він створить нове небо і нову землю, на яких перебуває правда: «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було.» (Об.21:1).

Господь Ісус закликає всіх прийняти Євангельську звістку, приєднатися до Його Церкви та перебувати вічно у Його Царстві – Небесному Єрусалимі, приготуваному Богом для людей. «І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходить із неба від Бога, що був приготуваний, як невіста, прикрашена для чоловіка свого.» (Об.21:2)

Павліна СПИВАК

СВАХА

У нашому селі збудували Дім Молитви і я була запрошена на відкриття. На служінні почула про Ісуса Христа, про Його любов до людей, і про те, що потрібне покаятися, щоб мати спасіння. На наступну неділю після служіння я задавала служителям різні запитання, на кожне з яких він давав відповідь з Біблії. Нарешті я покалася, прийнявши Ісуса Христа як свого особистого Спасителя, через деякий час готувалася до прийняття водного хрещення. На жаль, коли я чула проповідь про покаятися, то мене це дратувало, бо я мала гріх. Я не могла простити свою сваху з якою уже три роки не розмовляла. По ночах не могла спати, мені здавалося, що цей гріх ніколи мене не покине. Візит до свахи відкладав з дня на день, знаючи, що поступаю неправильно.

Ось і прийшов день хрещення. На дворі була тепла сонячна погода, з міста приїхало багато гостей. Ми стояли, одягнені в білий одяг, біля річки і чекали хрещення. Раптом я побачила свою сваху, яка прийшла подивитися, як ми будемо хреститися. Я, схиливши голову, подумала: «Хто ж її запросив сюди? Я просто не зможу хреститися, коли вона тут» Вся радість, яка була на серці, перетворилася на щось гірке, темне та страшне.

Міський пастор розпочав свою проповідь, яку я майже не чула.

Але в кінці він мовив: «Брати та сестри, можливо серед вас є люди, які з кимось не примирилися, запам'ятайте: ви складаєте обітницю перед Богом і маєте бути перед ним чисті. У вас є час постати у святості. Ми не знаємо, що чекає нас завтра, будьмо готові зустрітися з Ісусом, який постраждав за нас, проливши Свою кров за кожну душу, будьте мудрі у своїх вчинках. Господь чекає вас з простягнутими чистими руками.»

Я не дочекалась кінця проповіді підійшла до свахи, стала на коліна і голосно сказала: «Прости мене, свахо, привселюдно прошу, прости. Моїм сльозам не було меж, вони лилися, наче струмок, що біжить з горба. У цю ж мить сваха теж стала на коліна, обняла мене і мовила: «Ні, це ти прости мене, я ж у всьому винна, я давно хотіла прийти до тебе. Так і стояли ми на колінах, обійнявшись, витираючи сльози. А пастир додав: «Подивіться всі, що робить Христос із нами, яку любов Він дає кожному із нас, як розм'якшує наше серце, слава Ісусу Христу!»

Я прийняла водне хрещення без гріха. Цей день був дійсно щасливим для мене. Додому ішли зі свахою разом, запрошуючи одна одну в гості.

У даний час сваха також християнка і мені вона найрідніша. Ми допомагаємо одна одній у роботі, разом молимося, щоб чоловіки і діти були спасені. Слава нашому Господу Ісусу Христу за все!

Розповідь записала Таїсія ФЕДОРЧУК

Для корабля, у якого нет направления, не бывает попутного ветра!

Время – явление цельное. Как сообщающиеся сосуды, все события имеют свойство перетекать из одного в другое и влияют на происхождение новых.

Как положительные, так и отрицательные моменты в твоём прошлом – это твоя история. От того, как ты к ней отнесешься сегодня, будет во многом зависеть твоё «завтра». Как сахар, молоко и молотые кофейные зерна при смешивании дают мне возможность пить сладкий кофе, так и все события твоей жизни являются синтезом самых разных ситуаций. В таких случаях мы говорим: «Я оказался в данной ситуации, потому что так сложились обстоятельства». Или: «Я стал заложником обстоятельств». Или: «Так непредвиденно повернулись обстоятельства» и т.д. Все люди де-

лятся на тех, кого несет по течению, и тех, кто «течение совершил» (2Тим.4:7). Разница между ними в том, что первые не знают, куда их вынесет течение, а вторые знают свой конечный пункт назначения и туда направляют свою лодку. Сенека сказал, что «для корабля, у которого нет направления, не бывает попутного ветра». Мир устроен разумно: если ты никуда не идешь, ты никуда не придешь.

К какой группе людей относишься ты? Попытайся разобраться, что в твоей жизни является «рекой», т.е. теми сферами, которые зависят не от тебя, но от общего ритма жизни, и что является «лодкой и веслами», т.е. той частью жизни и быта, которую можешь направлять ты сам, благодаря своим решениям и усилиям воли.

Александр ШЕВЧЕНКО

С ЧЕГО НАЧИНАЕТСЯ У ТЕБЯ УТРО?

«Господи! Рано услышь голос мой, – рано предстану пред Тобою и буду ожидать». (Пс. 5:4)

«Любящих Меня Я люблю, и ищущие Меня (рано) найдут Меня». (Пр. 8:17)

Каждому христианину важно осознать, что общение с Богом именно по утрам – это не просто чья-то человеческая выдумка, но искреннее желание Бога.

Известный благовестник провів в двух ведущих богословських школах Соединенных Штатов опрос, в котором приняли участие 500 студентов. У 93% из них не было уединённой молитвенной жизни. Интересно, какой была

бы статистика, если бы опросили большинство христиан?

Одной из самых больших проблем в христианстве является нежелание верующих всегда соглашаться с Божьим Словом относительно их жизни из-за присущей человеку естественной тенденции следовать своему ежедневному расписанию, не опираясь на Божью мудрость, Его наставления и ориентиры. Естественные человеческие мысли – это не Божьи мысли.

«Мои мысли – не ваши мысли, ни ваши пути – пути Мои, говорит Господь». (Ис. 55:8)

Важно иметь цель – быть этим днём в гармонии с Богом!

Первое, что испытывает христианин, – это эмоции по отношению к Богу, основанные на осознании того, кем Он является. Он любит нас и у Него есть снабжение для каждой нужды, для всех проблем и испытаний, с которыми мы столкнёмся. Он, будучи абсолютно невинным, умер за нас и заплатил за грехи всего мира. Он позволил пронзить гвоздями Свои руки и ноги, чтобы мы жили победоносной жизнью, которая от Него.

Важно и необходимо встречаться с Богом каждое утро, прежде чем вы начнёте свой день. Если вы ежедневно

будете выделять это время для Бога, то очень скоро кротость станет вашим отношением.

Кротость – это качество, которое Бог видит в нашей душе ещё до того, как мы что-то скажем. Но прежде всего мы должны полностью смирить перед Ним свои сердца.

Каждый день вы сталкиваетесь с проявлением зла, идущего из собственного плотского сердца, но необходимо осознать, что милость и сострадание Христа каждое утро обновляются.

Некоторые люди не могут избавиться от привычек, приобретённых ими за многие годы, потому что они не разбираются каждое утро со своей ветхой греховной природой. Они годами жили в неуверенности и не росли духовно. Очень часто такие люди негативны и капризны.

А ведь это прекрасный способ обнажить любой возможный дух эгоизма в сердце, чтобы похоть материализма, похоть власти, похоть одобрения и похоть чувственности не смогли овладеть нашими мыслями. Похоть – это желание обладать чем-то вне совершенной Божьей воли.

Вячеслав БОЙНЕЦКИЙ

Ивана Купала. Что за праздник?

Языческий праздник

Если внимательно изучить историю, то можно смело сказать, что дня Ивана Купала не было до прихода христианства в славянские земли. Славяне отмечали языческий праздник божества Купала, который приходился на двадцатые числа июня, то есть в дни летнего солнцестояния. Затем пришли христианские монахи, почитавшие день Иоанна Крестителя примерно в этих же числах (по старому календарю это 7 июля). Народ, так привыкший к своим языческим ритуалам, никак не хотел с ними расставаться, даже после тотального крещения Руси. И потому монахи пошли на хитрость, назвав этот день Ивана (еврейское имя Иоанн) Купала.

Итак, Купала. Что же это за праздник такой? Купала – один из главных праздников древних язычников – славян, хотя происхождение у него скорее всего не славянское. Он не случайно отмечается в день летнего солнцеворота. Купала – праздник Ярилы – божества солнца. Язычес-

ких культов солнца не счесть. Обожествлять солнце – это не просто традиция всех язычников – это их незыблемое правило. Солнышко начинает идти на убыль – «умирает», и надо его «подкормить». Во всех солярных культах в этот день обязательно приносились жертвы. Птицы, животные, а подчас и люди сжигались в виде приношения обожествленному солнцу, чтобы их энергией оно «подпиталось» и не «умерло» (древние ацтеки убивали для этого людей ежедневно).

Дым жертвенного костра согласно языческим поверьям – кратчайший способ доставки энергии жертв на «небо». Именно поэтому в ночь Купалы принято жечь костры – это остаточное явление древних культов, смысл которого уже не помнят и сами язычники. С этим же связан обычай прыгать через костер – это то, что осталось от жеребьевки. Выбрать человеческую жертву иногда не решался даже жрец. Поэтому юноши и девушки прыгали через костер до тех пор, пока кто-нибудь не падал в него. Считалось, что таким образом «боги» избрали себе жертву (интересно, знают ли те, кто сейчас прыгает через костер, о том, что они изображают потенциального мертвеца?). После принесения жертв начинались оргии. Поскольку с солнцем ассоциировалось оплодотворяющее начало, и оно считалось источником жизни и плодородия, то и его культ подразумевал именно это активное «оплодотворение» – совокупление со случайным партнером – и это было кульминацией «чудес-

ной и таинственной» ночи Купалы.

Вот что пишут о процедуре этого праздника современные неоязычники: «Девушки и женщины идут на кумованье. Отойдя подальше от мужчин, но оставаясь на виду, начинают выбирать себе милого (партнера на ночь), обсуждая с «кумушками» его достоинства и недостатки. То и дело раздаётся женский смех, а мужчины стоят в ожидании, гадая: повезёт – не повезёт. Между молодцами и девицами ходит жрец, улаживающий все споры и передающий вопросы и пожелания от одних к другим. Наконец, всех молодых и молодыхц обсудили, и начинается обряд выбора суженых.

Девушка бьёт парня ладонью по плечу и убегает, а тот бежит вдогонку. Поймав девушку, он подводит её к малому костру, через который они прыгают. Если во время прыжка руки не разойдутся, то это означает, что парень и девушка стали сужеными. Если же расходятся, то оба ищут себе другую пару для прыжка. На берегу суженые обмениваются венками, после чего каждый кладет свой венок на плотик из дерева и соломы, ставит в середину венка горящую свечу и пускает его по воде. В воде гасят головни. Вся река наполняется блуждающими огнями. После этого суженые (то есть ставшие такими до рассвета), взявшись за руки, последний раз перепрыгивают через Купальский Огонь и бегут к реке, где, разоблачаясь, омываются нагие в ночной воде».

О том, что происходит по языческой инструкции далее, подробно говорить не бу-

дем. Сами составители инструкции, понимая «специфичность» своих рекомендаций, спешат добавить, что это «... не есть прелюбодеяние, но есть восторженная жертва богам», и что «детей, зачатых в купальскую ночь, боги наделяют волшебной силой». Вот она, полная правда о «безобидном», «народном» празднике. Купала – день «узаконенного» блуда. Собственно, это не ново. У многих язычников в ходу была храмовая проституция, оргии по праздникам и т.д. Все это тоже считалось «жертвой богам», и не менее «восторженной».

Каким богам? Для христианина ответ на этот вопрос предельно ясен – демонам. Бог Истинный – есть Бог чистоты и святости. Его заповеди призывают к супружеской верности, защищают святую семью. Разнужданный разврат под личиной «восторженного богослужения» – жертва сатане. Не вымышленному рукотворному Яриле, а реальному духу лжи и гибели.

Сегодня всё это празднование выглядит безобидным развлечением для молодежи, поливающей друг друга водой или устраивающей сценарии на берегу водоема. Но знают ли они настоящую историю этого праздника и кто за ним стоит? Нет, Иоанн Креститель ничего общего с купанием или омовением не имеет! Он был послан Богом крестить народ в воде, обращая их сердца к Богу живому. В Слове Божиим сказано: «Крещение – это не омовение тела от грязи, а просьба к Богу о чистой совести» 1-е Петра 3:21.

Константин СКОБЕЛЕВ

Надежда на воскресение

Каждому человеку, родившемуся в этот мир, Бог даровал определенный отрезок времени (т.е. жизни на земле). У одних людей жизнь обрывается в детском возрасте, другие уходят из нее в годы цветущей юности по разным причинам, третьим предначертано дожить до глубокой старости. И у каждого этот путь особенный, индивидуальный, с разнообразными встречающимися трудностями, проблемами, радостями и печалью, взлетами и падениями. Одни наделены слабой и богатством, другим приходится жить в скудости и простоте, третьи живут в счастье и радости, четвертые часто испытывают грусть и печаль. Судьба каждого человека определена Великим Творцом. «Дней лет наших – семьдесят лет, а при большей крепости – восемьдесят лет; и самая лучшая пора их – труд и болезнь, ибо проходят быстро, и мы летим» (Пс.89:10).

Жизнь – это драгоценный дар, дарованный человеку самим Богом – Творцом. Изначально Бог подарил людям не какой-то отрезок жизни, а жизнь вечную, но вследствие грехопадения первых людей – Адама и Евы – полученную бессмертную природу заменила смерть, постигшая весь человеческий род. Люди, однажды познавшие вкус греха, вкусили и его последствия – смерть. «Ибо возмездие за грех – смерть, а дар Божий – жизнь вечная во Христе Иисусе, Господе нашем» (Рим.6:23). Библия говорит, что воздаянием за содеянные грехи каждого человека является смерть. «Посему, как одним человеком грех вошел в мир, и грехом смерть, так и смерть перешла во всех человеков, [потому что] в нем все согрешили» (Рим.5:12).

Слово «смерть» имеет две ступени: первая ступень – это отде-

ление духа от тела, вторая ступень – это отделение духа человека от Бога – Творца, т.е. потеря общения с Ним посредством избранного греховного пути, ведущего в вечную погибель. Первую ступень изменить невозможно, т.к. Евангелие говорит: «человеку положено однажды умереть, а потом суд» (т.е. физическая смерть постигает каждого человека, родившегося в этот мир). Вторую ступень духовного отделения от Бога можно исправить путем уверования в Христа как в Своего Личного Спасителя и глубокого покаяния перед Ним, полного изменения и исправления своей греховной природы.

Что же такое смерть? Она неминуема. «Человек не властен над духом, чтобы удержать дух, и нет власти у него над днем смерти» (Еккл.8:8). Смерть – это порог, до которого дошел человек своим земным путем, постоянно стремясь к чему-то лучшему, стараясь все больше приобрести земных благ для себя, для детей, внуков, правнуков. В конечном итоге, дойдя до этого порога, с собой нельзя взять ничего из приобретенного богатства. Все, что может взять человек за порог вечности – это только свои содеянные дела (добрые они или злые – в вечность они войдут).

Дух, данный человеку Всевышним Богом, живет вечно, поэтому, когда смерть постигает человека, дух выходит из смертного тела, переходя в мир иной. «И возвратится прах в землю, чем он и был; а дух возвратился к Богу, Который дал его» (Еккл.12:7).

Приходилось встречаться с людьми, которые не верят в то, что после смерти существует жизнь иная, вечная, или же вечное мучение. Слышала такое мнение, что «умер – и все, нет никакого воскресения мертвых и не будет», «сколько умерло людей от начала сотворения, где же по-

местятся все, которые умерли? Им не хватит места, чтобы всем воскреснуть» – так говорят некоторые люди. Хотим мы этого или не хотим – все во власти Бога, Его определения никто не может изменить. «Если нет воскресения мертвых, то и Христос не воскрес; а если Христос не воскрес, то и проповедь наша тщетна, тщетна и вера ваша» (1Кор.15:13,14). Давайте не будем думать, куда все поместятся, а будем рассуждать о том, как войти в жизнь вечную, спасаясь от мук вечных. «И увидел я великий белый престол и Сидящего на нем, от лица Которого бежало небо и земля, и не нашлось им места. И увидел я мертвых, малых и великих, стоящих пред Богом, и книги раскрыты были, и иная книга раскрыта, которая есть книга жизни; и судимы были мертвые по написанному в книгах, сообразно с делами своими. Тогда отдало море мертвых, бывших в нем, и смерть и ад отдали мертвых, которые были в них; и судим был каждый по делам своим. И смерть и ад повержены в озеро огненное. Это смерть вторая. И кто не был записан в книге жизни, тот был брошен в озеро огненное» (Откр.20:11-15).

Евангелие говорит нам о Великом Воскресении Иисуса Христа из мертвых. Если кто-нибудь из людей не верит или же сомневается в Воскресении Христа, то для такого человека всё Евангелие потеряло бы основной смысл, который заключает в себе спасение вечного духа человека. Воскресение Иисуса Христа из мертвых дает каждому уверовавшему в Христа надежду на воскресение из мертвых в будущем и обретение вечного спасения на небесах. «Но Христос воскрес из мертвых, первенец из умерших. Ибо, как смерть через человека, [так] через человека и воскресение мертвых. Как в Адаме все умира-

рают, так во Христе все оживут, каждый в своем порядке: первенец Христос, потом Христовы, в пришествие Его» (1Кор.15:20-23).

Воскресший из смерти Христос открыл путь к воскресению всем уверовавшим в Него. Царство Воскресшего Христа будет существовать вечно, все верные Христу христиане также будут с Ним царствовать во веки. Смерть и ад будут побеждены окончательно.

Надежда каждого христианина всегда должна возлагаться на Бога, если же наша надежда возлагается на человека или на какие-либо материальные блага, то можно уверенно сказать, что такая надежда очень призрачна и хрупка, в любое время может закончиться крушением.

Настоящая надежда на воскресение из мертвых должна изменять человека, побуждать его искать все более и более познания Того, Кто действительно подарил ему эту надежду.

Христиан, принадлежащих к Коринфской церкви, очень интересовал вопрос о будущем воскресении мертвых. Вопрос этот звучал так: «Но скажет кто-нибудь: как воскреснут мертвые? и в каком теле придут?» (1Кор.15:35).

Апостол Павел в своем послании пишет: «не всякая плоть одинакова, иная плоть у человека, иная у птиц. Есть тела небесные и тела земные; но иная слава небесных, иная земных. Иная слава солнца, иная слава луны, иная звезд; и звезда от звезды разнится в славе» (1Кор.15:40-41).

Неправильно утверждать, что люди воскреснут в таком же теле, в котором они прожили свою земную жизнь. «Первый человек – из земли, перстный; второй чело-

век – Господь с неба» (1Кор.15:47). Святое Писание говорит, что при воскресении мертвых тело каждого человека преобразится в новое, иное тело, оно станет бессмертным и нетленным, совершенно не похожим на земное тело – это будет духовное тело. «И как мы носили образ перстного, будем носить и образ небесного. Но то скажу [вам], братия, что плоть и кровь не могут наследовать Царствия Божия, и тление не наследует нетления. Говорю вам тайну: не все мы умрем, но все изменимся вдруг, во мгновение ока, при последней трубе; ибо вострубит, и мертвые воскреснут нетленными, а мы изменимся. Ибо тленному сему надлежит облечься в нетление, и смертному сему облечься в бессмертие» (1Кор.15:49-53).

Евангелие показывает нам несколько историй, связанных с воскрешением мертвых. Сын вдовы из Наина был воскрешен Иисусом (Луки 7:14,15), дочь Иаира также была воскрешена Иисусом (Луки 8:52-56), Лазарь из Вифании, брат Марии и Марфы, воскрешен Иисусом (Иоанна 11 глава).

«Возлюбленные! прошу вас, как пришельцев и странников, удаляться от плотских похотей, восстающих на душу» (1Пет.2:11).

Дорогие читатели! Будем помнить о том, что на этой земле мы всего лишь временные жители. В сравнении с вечностью, которая всех нас ожидает, наша жизнь очень коротка. Да благословит нас всех Господь стремиться к радостной вечности с Ним!

Наталья БАХТИНСКАЯ

Бог – особистість

Україна моя плаче
І кров'ю стікає,
І ось це все із-за того –
Не всі Бога знають.

Бо якби ви люди добрі
Усі Бога знали,
То ви брата та сусіда
Кров не проливали б.

Бо Господь нас навчає,
Щоб усіх любити
І як ворог в тебе є –
Той його любити.

Бо одна у нас земля,
І одне в нас небо,
В мирі і любові
Усім жити треба.

І як хтось, було, спіткнеться,
Не треба штовхати,
Простягнути свою руку
І поміч подати.

І буде у нас все добре,
І сонце всміхнеться,
І рука до руки
В дружбі простягнеться.

На майдани тоді станем,
Щоб славити Бога,
Бо, повірте, тільки з Ним
Буде перемога!

Амінь.

Лариса МАРУСАН

Ця істина є незаперечною. Так, Господь Бог є особистістю і не тільки, бо Він є Творець усього видимого і невидимого. Він є премудрим і всезнаючим. Він може усе, в тому числі і те, чого не можемо ми. Він є найвища цінність і доброта, до яких ми повинні прагнути. Бог – всемогутній, всезнаючий і всюдисущий (знаходиться всюди). Він не хтось чужий, який не розуміє наші почуття, печалі, радості, наші думки. Часто люди думають, що Бог далеко і не знає, чим ми живемо, не знає наших повсякденних проблем і тягарів. Ці людські думки невірні. Бог знає нас, бачить нас, турбується про нас, у Нього є почуття, є бажання. Відповідно, Він нас розуміє, співчуває нам, бажає нам щастя. Звідки мені все це відомо? Є одне джерело, яке відкриває нам шлях до пізнання Бога – це Біблія, Слово живого Бога до нас, людей.

Що говорить Святе Письмо про Бога як особистість? Пише пророк Ісаїя (26:12): «*Ти, Господи, вчиниш нам мир, бо й усі діла наші Ти устроєш для нас*». Господь Бог є любов, всі Його наміри про нас є тільки одне добро. Пише пророк Єремія (29:11): «*Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, – говорить Господь, – думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію*». Так, це вірно, бо Господь Бог так нас полюбив, що віддав Сина Свого одnorodженного Ісуса Христа на смерть, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне.

Кожна людина – особистість і має свій характер, так само і у Бога є свій характер.

По-перше, Бог всюдисущий. «*Якщо заховається хто в потаємному місці, то Я не побачу його? – говорить Господь. Чи Я неба й землі не наповнюю? – каже Господь*» (Єрем. 23:24).

По-друге, Бог всезнаючий. «*Очі Господні на кожному місці – позирють на злих та на добрих*» (Пр. 15:3). Це означає, що Бог знає про нас все. Всяку маленьку думку, яку можна ніби-то сховати в потаємному куточку серця, знає Бог.

По-третє, Бог всемогутній. Для Нього немає нічого неможливого. Ісус, Син Божий, сказав: «*Неможливе це людям, – та можливе все Богові*» (Мат. 19:25).

По-четверте, Бог вічний. Він не обмежений часом. Він прийшов із

нескінченності і відходить у нескінченність. «*Перше, ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й довіку – Ти Бог*» (Пс. 89:3).

По-п'яте, Бог незмінний. Ми постійно змінюємось під впливом обставин і оточення, але Бог не змінюється ніколи. «*Бо Я, Господь, не змінююся*» (Мал. 3:6). Таке свідчення Самого Бога.

По-шосте, Бог святий. В Ньому нема ні гріха, ні зла, ні розпусти, ні неправди. «*Господеві огида – дороги безбожного... Думки злого – огида для Господа*» (Пр. 15:9, 26). «*Бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога і ваші провини ховали обличчя Його від вас*» (Іс. 52:2). Бог святий і тому не може дозволити, щоб гріх ставав між Ним і людиною.

По-сьоме, Бог праведний. Це означає, що Бог справедливий і безсторонній. «*Ти праведний, Господи, і прямі Твої присуди*» (Пс. 118:137). Ось такі риси характеру притаманні Богові, а найважливіша характерна риса – це те, що Бог є любов. Він любить нас і хоче, щоб ми розділяли з Ним свої радості й печалі. Люблячи нас, Він відповідає на наші молитви. Божа любов чиста, без корисливості, всеосяжна. Він звільнив нас від гріхів наших через смерть Свого Сина Ісуса Христа, який помер за нас, коли ми були ще грішниками.

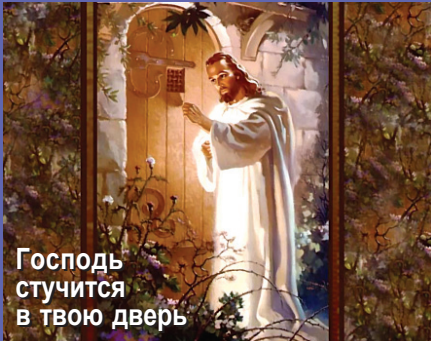
Він Бог, який дарує нам вічне життя через Христа. Ми належимо Йому, тому що ми стали Його дітьми, коли прийняли вірою Його Сина Ісуса як свого Спасителя і Господа в своє серце. «*А всім, що Його прийняли, Ім владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у ймення Його*» (Ів. 1:12).

Дорогий читачу, може, в тебе була інша думка відносно Бога і Його особистості? Під впливом життєвих негараздів ти розчарувався у всьому і у всіх? Не занепадай духом, довіряйся люблячому нашому Господу Богу Отцю через Сина Його Ісуса Христа! Стань Його дитям, покайся в гріхах, тому що Він уже за них заплатив Своєю кров'ю. А Він тебе попровадить на шлях добрий, на шлях миру і любові. І тільки Він один може тебе довести до небесних осель і дати життя з подостатком. Амінь!

Олександр ВОЛТАРНІСТ

Я – Свет,
а ви не видите Мене;
Я – Пут'я,
а ви не следуете за Мной;
Я – Истина,
а вы не верите Мне;
Я – Жизнь,
а вы не ищите Меня;
Я – Учитель,
а вы не слушаете Меня;

Я – Господь,
а вы не повинуетесь Мне;
Я – ваш Бог,
а вы не молитесь Мне;
Я – Учитель,
а вы не слушаете Меня;
Я – ваш лучший Друг,
а вы не любите Меня;
Если вы несчастны,
то не вините Меня

ЕСЛИ ВЫ ХОТИТЕ ПОКАЯТЬСЯ, ПОМОЛИТЕСЬ ЭТОЙ МОЛИТВОЙ

«Владыко Боже, сотворивший небо и землю, и море, и всё, что в них! Ты послал Сына Своего Иисуса Христа в этот мир для нашего спасения. Ты отдал Его на казнь за грехи наши, чтобы Иисус искупил нас Своею кровью. Я осознаю, что я грешник (грешница) и что возмездие за грех – смерть. Я каюсь во всех своих грехах и отрекаюсь от них. И прошу Тебя, Боже, прости меня во Имя Иисуса Христа, Сына Твоего. Я принимаю Тебя, Господь Иисус, как своего личного спасителя и принимаю спасение, за которое Ты заплатил Своею собственной Кровью. Я верю, что Ты умер на кресте Голгофском за мои грехи и воскрес из мёртвых для моего оправдания. Будь моим Господом и доведи меня до святых небесных обителей. Прими мою молитву к престолу милости и благодати Твоей. Я благодарю Тебя, Господь Иисус, что я принят Тобою и что Ты вошёл в моё сердце и сделал меня новым человеком. Аминь!»

Дай себе шанс – обратись к Богу

ТЕ, ЩО ПОВИНЕН ЗНАТИ КОЖНИЙ ХРИСТІЯНИН

ОТЧЕ НАШ Молитва Господня

Отче наш, що єси на небесах!
нехай святиться Ім'я Твоє,
нехай прийде Царство Твоє,
нехай буде воля Твоя,
Як на небі, так і на землі.
Хліба нашого насущного дай
нам сьогодні. І прости нам
борги наші, як і ми прощаємо
винуватцям нашим.
І не введи нас у спокусу,
але визволи нас від лукавого.
Бо Твоє є царство, і сила,
і слава навіки. Амінь!

Приглашаем Вас на богослужение, где Вы можете услышать слово Божье и где помолятся о Вас.

Адрес: г. Винница, ул. Ватутина, 13.

ПТ – 19:00. ВС – 10:00, 18:00

Вы так же можете прочитать нашу газету в интернете по адресу <http://zhitomir.ufcu.com.ua>

Прочитав газету, не выбрасывайте – пожалуйста, передайте ее другим

ЕСЛИ ВЫ ЖЕЛАЕТЕ ПОДДЕРЖАТЬ НАС ФИНАНСОВО ИЛИ ОТПРАВИТЬ ОТКЛИКИ О ГАЗЕТЕ, ТО ЭТО МОЖЕТЕ СДЕЛАТЬ ПО НИЖЕУКАЗАННЫМ АДРЕСАМ.

Свідчення про
державну реєстрацію
друкованого засобу
масової інформації
Серія KB № 20494-10294PP

Поштова адреса:
а/с 5657, м. Вінниця,
21011, Україна
Електронна адреса:
christiannewspaper@mail.ru

Засновник та гол. редактор:
Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор:
Костянтин Скобелев

Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень – для
благодійних внесків – № рахунку: 29244825509100
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування на карту 516798720860315 Ісоян Карен Григори

Віддруковано в СП
КТВП «АЛЕФ», м. Вінниця.
вул. Київська, 4
Наклад:
2000 примірників.